

V muzeju Goričane smo si ogledali zanimivo razstavo

KITAJSKA KERAMIKA IN PORCELAN

Kako mi je bilo prijetno pred nekaj leti na Kitajskem, ko sem si »v živo« lahko ogledal po muzejih staro in v njihovih starih delavnicah novo izdelano keramiko in porcelan.

To dejavnost je oživila nova kitajska ljudska vlada 1949. leta v priznanih starih keramičnih središčih kot so Chingtehchen v pokrajini Jiangyi (znan po porcelanu tradicionalnih loščev), Liling v pokrajini Hunan (porcelan z barvo pod loščem in tenek, skoraj prozoren porcelan), Fenxi in Shiwan v pokrajini Guangdong (nežne in elegantne barve porcelana so posebno cenjene prav zaradi njihove tenkočutne lepote), Tangshan in Pengchenghen v pokrajini Hepei (znani po novih loščih in beli in črni lončevini), Lungchuan v pokrajini Zhejiang in Dehua v pokrajini Fujian (kjer so najbolj upoštevani v keramiki seladoni in beli porcelan) in ostali, kot so keramične skulpture Shiwan s tehniko vrezovanja in številni drugi.

Mlade Kitajke še danes obvladajo tehniko izdelovanja keramičnih in porcelanskih izdelkov svojih davnih prednikov.

Vsa keramika in porcelan nosita imena mest, iz katerih izhajajo. V njih čutiš večstoletno tradicijo razvoja nam zelo znanega belega in modrega porcelana, kakor tudi porcelana z razpokanimi enobarvnimi lošči in drugih tehnikah, ki jo še danes obvladajo do dovršenosti. Samo v figurinah z delavsko tematiko in predmetih, ki jih skušajo posodobiti, slutiš njihovo hotenje približati se današnjemu času in potrebam, čeprav na novo oživljeni stari vzorci dajo tisto izredno mikavnost, ki je prisotna v svetu že stoletja in tisočletja, saj so bili barvani lončarski izdelki znani po vsej Kitajski že pred 3.500 leti. Tako so v obdobjih Shang in Zahodne Chou dinastije (1.500—1.000 let pred našim štetjem) izdelovali lončarske izdelke v zelenem in rumenem lošču; v obdobjih Wei in Chin (3. stoletje n. š.) je začela lončarska dejavnost postopno razvijati tudi izdelavo porcelana, kar je pomenilo pomemben korak v razvoju te dejavnosti. V času dinastij Tang in Sung (7.—10. stoletje n. š.) so se pojavile mojstrske in zelo upoštewane prej omenjene delavnice v raznih krajih Kitajske. V času dinastije Ming (1368—1644) in v srednjem obdobju dinastije Ching v 18. stoletju je dosegla kitajska umetnost v izdelovanju porcelana tako raven umetniškega znanja, ki mu v svetu ni primere, saj je prav ta umetnost zapustila človeštvu bogato dediščino dragocenih umetnin iz keramike in porcelana.

Na novo obnovljena stalna muzejska zbirka starega kitajskega pohištva, oblek in predmetov daje še boljše predstavitev te sedanje dodatne razstave kitajske keramike in porcelana, ki jo predstavlja reprezentančni izbor 140 izdelkov, ki kažejo splošno podobo današnje keramične umetnosti na Kitajskem. Vsekakor tudi ta razstava predstavlja za nas obogatitev, prispeva pa tudi k boljšemu razumevanju in prijateljstvu med nami in to daljno deželo, ki so nam jo v goričanskem muzeju znali tako lepo približati.

Mario L. Vilhar

Na Gospodarskem razstavišču

VINO '82

(mlv) Za nami je najbolj priljubljen sejem, ki jih prireja Gospodarsko razstavišče. Letos smo bili priča že 28. mednarodnemu vinogradniško vinarskemu sejmu, ki je bil po udeležbi rekorden, saj ga je obiskalo kar 80 tisoč obiskovalcev. Sodelovalo je 489 razstavljalcev iz 23 držav vseh petih kontinentov, ki so poslali v strokovno oceno rekordnih 1.444 vinskih vzorcev. To je rekord vseh dosedanjih vinskih sejmov, kar je dokaz, kolikšno zaupanje imajo vinarji vsega sveta v objektivnost mednarodne ocenjevalne komisije in kakovost tega sejma. 202 vzorcev alkoholnih pijač sta bila poslana iz 14 držav ter 73 vzorcev brezalkoholnih pijač iz dveh držav.

Za 323 jugoslovanskih vzorcev vin smo prejeli 24 velikih zlatih medalj, od tega en šampion, 85 zlatih in 127 srebrnih medalj. Za 127 vzorcev alkoholnih pijač smo dobili 35 zlatih medalj, od tega eden šampion in eden Grand Prix in 87 srebrnih medalj. Za 71 vzorcev brezalkoholnih pijač smo prejeli 21 zlatih medalj, od tega štiri Grand Prix in 23 srebrnih medalj.

Med temi je za vino naš Slovin TOZD Vinarstvo Ljubljana dobil tri velike zlate medalje za svoje Grajsko, Merlot in Pinot noir in tri zlate za Burgundec, Pinot in Laški rizling. Pa tudi naš proizvajalec iz Sentvida Rizman-Kuhar je dobil za svoj Laški rizling zlato. Tudi pri alkoholnih pijačah je bil Slovin — TOZD Vinarstvo Ljubljana uspešen saj je dobil za svoje vinjake kar tri zlate in eno srebrno medaljo, dočim je Alko za hrškovo žganje in Kalvan dobil zlati medalji, za Tepkovec pa so prejeli srebrno medaljo.

Vsi ti podatki in tako številna jugoslovanska udeležba govore, da obstajajo realne možnosti, da naša udeležba pri izvozu na svetovno tržišče dobiva vse pomembnejše mesto med svetovnimi proizvajalci, saj smo s proizvodnjo 1,3 milijona ton grozdja in okrog 8 milijonov hektolitrov vina med prvimi desetimi deželami v svetu. Zanimivo je, da smo s 27 litri vina letno na prebivalca med zadnjimi potrošniki. Prek 70 litrov ga pijejo Francozi, Italijani, Španci, Portugalci in Argentinci.

Iz dnevnika
malega
Šiškar-ja

Četetek

Danes je prišel ata zelo vesel iz službe. V časopisih so namreč objavili, da je fabrika, v kateri združuje delo in plačo tudi naš ata, dosegla pošasten uspeh v izvozu. Izvozili so namreč natanko za 100 odstotkov več izdelkov kot v enakem obdobju lani. Ko so to prebrali delovni ljudje in občani, so se razdelili na dva tabora. Tisti iz fabrik, katerim izvoz ne gre od rok, so se vrgli v črno, črno zavist in so govorili — kaj je pa to takega, saj bi tudi mi lahko več izvažali, če bi hoteli, pa nočemo, ha haa. Drugi pa so bili ganjeni in so se veselili življenja, kajti tolikšen napredek v izvozu lahko pomeni začetek novih, lepših časov, ko morda tudi kava bo, pa kurilno olje bo, pa meso bo...

Kamorkoli je danes prišel ata in je povedal, da je iz Tiste fabrike, so se nabirale gručice okoli njega. Trepljali so ga, mu čestitali in šušljalo se je, da ga bo v TV dnevniku intervjuval sam Tomaž Terček. Mejdun, sto odstotkov več izvoza, saj to bo treba proslaviti so porekli lumpenproletarci iz domačega bifeja in tam je ata tudi dočakal konec tega veselega in uspešnega dne.

Petek

Petek je dan, ki si ga je smola izbrala za svoj praznik. Danes je šlo vse narobe. Ata je imel mačka, mama je bila sitna, povrh vsega pa je na nekem sestanku neki nemarnež vprašal, kaj pomenijo tisti odstotki, zaradi katerih je ves dan rajala cela občina. Direktor se je najprej naredil, kot da vprašanja ni slišal in je nekaj govoril o uveljavljanju zakona o zruženem delu, vplivu vremena na posevke ter o statistiki, ki da je včasih čudna stvar. Potem so zastrigli z ušesom še ostali prisotni in so tudi oni hoteli zvedeti, kaj je pravzaprav s tistimi stotimi odstotki.

Direktor se je odkašljal, povedal, da so časi težki, da so potrebni maksimalni napor in da moramo biti veseli vsake marke, ki jo izpulimo skupim Nemcem. Potem pa so le izvedeli tudi to, da lani niso izvozili niti ene, letos v prvih šestih mesecih pa kar celo samokolnico. To je v odstotkih izraženo velik uspeh, uspeh pa je tudi sicer, kajti znano je, da Nemci samokolnice neradi uvažajo. Potem se je opravičil, češ da mora na drug sestanek in odšel.

Razočaranje je bilo nepopisno. Nemudoma so klicali televizijo in odpovedali intervju, prekleli statistiko z meteorologi vred (meteorologi nimajo sicer z dotičnim primerom nobene zveze, lomijo ga pa tudi), nato pa odšli domov.

Ata nihče več ne treplja po rami in celo špricar si je moral sam plačati. Če to ni krivica. In to vse samo zaradi statistike...

Štečko

LAVNA tribuna 15